Khmer Story Lovers

— ទីចាត់ការនៃក្រុមអ្នកនិពន្ធមាតុភូមិផ្ទះលេខ ២៩ ផ្លូវលេខ ២៨៥ ជីឡូត៍លេខ ២៩៨ បឹងកេងកង សង្កាត់លេខ ៥ ក្រុងភ្នំពេញ —

ប្រលោមលោករចនាផ្សាយរៀងរាល់ថ្ងៃ

អ្នកប្រែសម្រួល : អ.គីមសាន

តម្លៃ

ផ្សាយចេញពីក្រុមអ្នកនិពន្ធ
« មាតុភូមិ »
ភ្នំពេញ

លេខ ៣៨

លាវជីជិនពោលដោយសោកក្រោះក្រៃ :

- យើងដណ្ដើមគ្នាដល់ណាទៀត ? មុនដំបូងដំណែងនាយក្រុមជារបស់លោកបងទីមួយ, អត់ពីលោកបងទីមួយត្រូវលោកបងទីពីរជាការធម្មតាតើ !

ឈឹងជីសេសើចតបភ្លាម :

- ក្នុងចំណោមបងប្អូនយើងបួននាក់, បើនិយាយពីប្រាជ្ញាស្មារតីវិញ, គ្មាននរណាដល់ប្អូនទីប្រាំទេ! បងសុខចិត្តលើកប្អូនទីប្រាំធ្វើនាយក្រុមហើយ ព្រោះបញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយថ្ងៃនេះ ពឹងផ្អែកលើគំនិតប្រាជ្ញាច្រើនជាងកម្លាំងយុទ្ធសិល្បៈ ។

លាវជីលើបន្ទឹងតាទៀត :

- ដើម្បីឱ្យតំណែងនាយក្រុម ត្រូវបានមករៀមច្បង ។ ពេលនេះបងឈឺមិនព្រមធ្វើ មានតែប្រគល់ឱ្យសិស្សក្មួយហុងម្ដងដើម្បីបញ្ចប់រឿងវិវាទវាងគ្នានិងគ្នា ។ ចំណែករូបខ្ញុំ ខ្ញុំយល់ថាសមរម្យនិងត្រឹមត្រូវណាស់ ។

ហុងវ៉ាន់លីឮគេទម្លាក់អម្រែកមកលើខ្លួនក៏ពោលជំទាស់ភ្លាម :

- មិនអីទេ ! អញ្ជ្រាញមិញនរណាក្មេងក្មេងចង់សម្លាប់ក្រុមសិស្សព្យួងឱ្យវិនាសសាបសូន្យ ? ហ៊ឹះ ដូចជាមិនចេះខ្មាសបងប្អូនកប់រយនៅទីនេះសោះ ។

លាវដ៏លីជ្រួញចិញ្ចើម ហាមាត់ប្រឹងគំហក តែគាត់ខំលេបកំសួលចិត្ត ពោលតាមសម្រួល :

– ឥឡូវនេះទឹកឡើងដល់ច្រមុះហើយ, បើយើងនៅពុះកញ្ជ្រៀកគ្នាមិនជាប់ស្រេចយ៉ាងនេះយើងមានមុខមាត់ឯណាចុះទៅជួបអ្នកគុនឌិយម ?

អ្នកចាំងប្រាំដដែកគ្នា, ពុះគ្នាចុះទ្បើងឲ្យធ្វើនាយក្រុមដោយលើកគុណសម្បត្តិម្នាក់ បន្ទាប់ម្នាក់មិនជាប់ស្រេចមែន !

ចាងសានឈរស្ងៀមញញឹមជាប់សម្ងាត់មុខបងប្អូនសិស្សក្ងុំទឹកកកម្ពង់មួយ ១ ១ លីសៃធុញ ទ្រាន់ណាស់ទើបស្រែកកាត់ :

– ក្នុងចំណោមអស់លោកចាំងប្រាំរួម, តើមួយណាជានាយក្រុមពេញលក្ខណៈ ? សុំប្រាប់ភ្លាមមក ! បើអាល័យតែដដែកបែកពពុះមាត់យ៉ាងហ្នឹង ផ្ទប់ថ្ងៃទៀត, ក្ងុះ**ដ**ទៀតក៏គ្មានបានប្រយោជន៍ដែរ ១ ឬមួយអស់លោកចង់ឲ្យយើងឈរចាំរហូតទៅ ?

លាងដ៏ជ្ងាន់ពោល :

–លោកបងឈ្លីងខ្ជួលដំណែងនាយក្រុមចុះ, យើងខ្ញុំមិនយល់ទាស់ទេ ១ សុំកុំធ្វើឲ្យយើងវង្ងន់ត្រោះដោយសារលោកបងណា ! ដូចជាមិនសមសោះ !

ឈិងដ៏ស្ងៀមស្រែកស្ទ្ងរ្ងាយបំពង់ក :

– ហេតុអ្វីឯងហ៊ានចោទថាយើងនាំត្រោះឲ្យឯងកាលគ្នា ?

ចាងសានយល់ថា បងប្អូនចាំងប្រាំបើកឆ្ងាកប្ដូតថ្ងៃមាត់ទ្ងិនថ្ងៃដ៏ជ្ងាថ្ងៃឥឡូវហើយ ក៏ពោលកាត់ :

–ខ្ញុំសុំជូនយោបល់មួយ, សូមអស់លោកចាំងប្រាំសំដែងគុនវិជ្ជាម្ដងម្នាក់មើល, លោកណាខ្លាំងពូកែជាងគេ ត្រូវបានតែងតាំងជានាយក្រុមក្ងុំទឹកកក, តើចអស់លោកយល់ព្រមទេ ?

អ្នកចាំងប្រាំមើលមុ៉ាគ្ងាឡ្ងងឡ្ងង់ពិចារណារៀងខ្លួន ១ ចាងសានពោលបន្ត :

– អម្ចាញ់មិញ្ញយើងខ្ញុំមកដល់ភ្លាម ១ សូមអស់លោកចាំងប្រាំប្រកែកវែកញ្ចែកតតីងស្ងាវស្ងៃកហាក់ពុងស្រាវជ្រាវទ្ងិ ស្ដ្ងីវ្ងីមួយរហូតកាប់ចាក់គ្ងាជាង . . . ឬមួយអស់លោកជ្ងាណ្ដ្ងីមក្ងៅអ្ងីនាយក្រុមទេ ? អម្ចាញ់មិញ្ញយើងមិនបានគិតស្ដ្ងួលបួល ចូលមកហ៊ាសពេកនាំឲ្យអ្ងាត់ខ្ជ ១ អស់លោកមួយរយៈពេល ១ ឥឡូវគិតរបៀបនេះចុះ គឺសុំឲ្យអស់លោកបន្ដការវាយប្រហារទៀតទៅ, ចាញ់ឈ្នះនឹងជ្ងឹងក្នុងពេលដ៏ខ្ជីខ្ជាតមុខនេះ ព្រោះលោកអ្ងួនខ្ញុំខ្ជាតណោះមិនស្ងាវបេះអ្ងាត

Khmer Story Lovers

ម្តងទេ គេមានការប្រញាប់ណាស់, បើបាត់ការមួយនេះមិនបានសំរេចក្នុងរវាងមួយម៉ោងច្បាស់ជាគេកំបាត់ក្រុមភ្នំទឹកកកដោយផ្ទាល់ដៃហើយ, ហើយតំណែងនាយក្រុមក៏លែងបានទៅអ្នកណាដែរ ។ ហ៎ ! មួយ . . . ពីរ ... បី ! សូមចាប់ផ្តើមភ្លាមឡើង !

ឮសូរខ្លាក ! លាវដឹលីដកអាវុធមុនគេ, តែតានសានស្រែកបង្អាក់ដៃគាត់ :

–អ្នកណាឈរមាត់បង្អួចនោះ ? បើជាសមាជិកក្រុមភ្នំទឹកកកដែរ, សូមអញ្ជើញចូលមក ! ព្រោះអ្នកណាក៏អាចដណ្តើមឋានៈនាយក្រុមបានដែរ, ខ្ញុំមិនគិតថាចាស់ក្មេងធំតូចអ្វីទេ, ឲ្យតែឈ្នះដោយយុទ្ធសិល្បៈ ត្រូវទទួលតំណែងភ្លាម ។

ពោលចប់គាត់ក្រវាសដៃកាវទៅក្រោយ បញ្ចេញខ្យល់លាន់ឮគ្រូវបង្អួចរបើកយ៉ាំង, ធ្លាក់គ្រាំង ៗ ។ យាយស៊ីខ្សឹបប្រាប់ស៊ីផានចិនកាស៊ីវ :

– ចូលទៅ ! ទៅមើលគេ ។

យាយស៊ីកាន់ដៃក្រមុំម្នាក់ឈ្មោះម្នាង បង្ហើរខ្លួនរឹងចូលទៅក្នុងបន្ទប់ជំនុំ ។ សិស្សភ្នំទឹកកកទាំងអស់គ្រាន់តែក្រឡេកឃើញយាយស៊ីភ្លាម ក៏ប្រែទឹកមុខជាស្ងួតស្ងាំងមួយរំពេច, ជាពិសេសគ្រូមាត្រកូលឈីង, ឈី, លាវ និង លាង ប្រញាប់លូកដៃក្តាប់ដងដាវរៀងខ្លួន ឈរពីមុខអ្នកទាំងបីភ្លាម ។ យាយស៊ីគ្រាន់តែគ្រហឹមមួយម៉ាត់ហើយនៅស្ងៀមវិញ ។ ហ្វុងវ៉ាន់យីស្ទុះចូលមកលំអោនកាយសំដែងគារវកិច្ច :

– សូម . . ជំរាបសួរ ... អ្នក ... អ្នកគ្រូ ...

ស៊ីផានភ្ញាក់ព្រើតសញ្ជឹងគិត :

–ហេតុអីគាត់ហៅអ្នកគ្រូយើងថា "អ្នកគ្រូ" ដែរ ?

ចំណែកយាយស៊ីឥតខ្វីរវល់ទេ, គាត់ងើយមើលដំបូលផ្ទះធ្វើព្រងើយ ។ តានសានសើចញញឹមៗពោលៈ

– អីយ៉ា ! ប្រសើរណាស់តើ ! មិត្តតូចដែលបន្តំធ្វើនាយក្រុមឈានល្អ ក៏មកដល់ទីនេះដែរ ។ អ្នកប្អូនទីពីរ, មើលមុខអាចោលម្សៀតនេះដូចប្អូនពៅយើងបេះបិទតែម្តងហ្ន៎ !

លីសែងគក់ក្បាលៈ

– ដូចណាស់, គ្រាន់តែវាមាត់រអិលហើយខិលខូចពេក, ឲ្យតែកន្លែងណាមានស្រីៗវាលុក

លុយដល់ទីនោះភ្លាម ។

ស៊ីផ្ទានទឹកក្នុងចិត្ត:

-- គេប្រឡូកយើងជាស៊ីផ្ទុងយីទៀតហើយ ! ប្រសើរម្យ៉ាងដែរ , ឲ្យតែយើងនៅស្ងៀមមិនចេញ ស្តីគេចាស់ជាតតជ្ជីងរឿងយើងទេ ។

ខណៈនោះចាងសានពោលបន្ត :

– អូ ! លោកយាយខាងណោះជាលោកស្រីចាំ"ប្ម? សូមមេត្តាអត់យោស, ពេលនេះ ក្មួនរួមគ្រួបស់លោកចាំ"យតាំងអស់កំពុងប្រកួតប្រជែង ដណ្តើមកៅអីនាយក្រុមជាយកម្ចាំងអាវុធ ហើយ ! ហ៊ាក, អស់លោកចាប់ផ្តើមភ្លាមទៀង !

យាយស៊ីតើងត្រូងដឹកដៃយុវជនតាំងពីរបោះជំហានយ"ងអង់អាច ដើរកាត់មុខត្រ"ាឈ្ងាង , ឈ្ម, លាវ និង លាងធ្វើត្រាដើយ ។ អ្នកអស់នោះទ្ចំសម្ងំងមើលគាត់ដោយកំយ"ន្ធត់ហួតយ"ាយស៊ី ជាកំបង្ហុយលើកៅអីចំនេះចំកណ្តាលទើបហ"ានដ"ាកមុខចេញ ។

ពេលនេះបន្ទប់ចាងមួលស្ងាត់ស្ងប្ចាស្ងាត, ឈ្ម្ងាងសើប្ចញ្ចាប់ត្ចឿនខ្ចាងៗ :

– ម"ាចមិនបើកធ"ាកប្ចយុទ្ធភ្លាមៗ, ដ"ាចាំដល់ណាទៀត ?

ឈ្ម្ងាងជ"ាសៀស្ចេកភ្ជាត់ម"ាត់ បន្ទរតាមក្ចោយ :

– ម"ាន ! ពួកយើងចូល !

ត្ចមចាងយ"ាដ"ាវចាក់លាងជ"ាជ"ានយ"ងរហ"ាស ។ លាងជ"ាជ"ាន លើកអ"ាវុធរ"ាកាត់ដោយកាយ ទ"ាការត្ចេតត្ចោតសាងចប់ខ្លួនមិនជ"ាប់ ។ គាត់ស្ចេកថា :

– លោកបងឈ្ម្ងាង, ខ្ញុំសុខចិត្តចាញ់ហើយ !

នៅខាងណោះលាវជ"ាលី និងឈ្ម"ាមានតំបើកធ"ាកប្ចយុទ្ធសាជ"ាថ្មីដែរ ។

អ្នកភ្ជ"ាហានក្ចុមកុ"ាទ្ចឹកកកបួនន"ាក់ប្ចយុទ្ធគ្ជ"ាចានតែបួនជ"ាប់ស្ងៀត , ទ្ចស្ចនិកជនតាំងអ"ាស ត្ចីកាលជ"ាកជ"ាប្ចើមធ"ាងរឿងខ្លួនស្ចេច ព្ចោះស្ងៀតជ"ាវគ្ចីមួយៗមានតំហ"ាសកាប់មិនអ"ាស់ហើយគ្ជ"ាន ជ"ាខ្ចិតលទៀតផ"ាង ។ ប្ចើតុនជ"ាវ"ាបៀបនេះមិនសមយ"ាកឈ្ម"ាះសំ"ាស្ចេចាងឯ"ាអ្នកភ្ជ"ាហានជ"ានាន ទ"ាមួយនៃក្ចុមកុ"ាទ្ចឹកកកទេ , ភ"ាវ"ាជ"ាកូ"ានដ"ាលទើបនឹងរៀនលើកជ"ាបួនវ"ាញ ។

ហេតុការណ៍នេះអ"ាចបញ្ជ"ាក់ថា អ្នកតាំងបួនប្ចយុទ្ធយ"ាកចាកជ"ាយ ដើម"ីប្ចៀសឲ្យផុតពីជ"ាណ"ានាយ

Khmer Story Lovers

ក្រុមគ្នំទឹកកកឬគេចពីរណៈវិញទេ ។ ប៉ុន្តែគេចាល់ប្រកបំពោះការកំកបត់ហេនៃសេនាបញ្ជាតាំងពីរ ដែលឈរមើលនេះឯង ។ គេបន់ឲ្យត្រូវប្ដូសតែបន្ទិចក៏អាចចាត់ទុកជាចាញ់ដែរ, តែគ្មាននរណាចាញ់សោះ ។ លាងដីដិនទម្រេតខ្លួនបញ្ចូនក្បាលពោះទៅរកចុងដាវឈីងដីសេ, ឈីងដីសេស្រែកអូយយ៉ូយ ហើយស្រាប់តែទន់ជង្គង់ចង់ដួលទាល់តែចុចដាវទប់ ។

នៅខាងណោះលាវដីលីយាដាវចាត់តម្រង់ឈីដីមាន ។ គាត់មិនព្រមលោតគេចឬងើកាត់សោះ បែរជាឈរចាំទទួលចុងដាវវិញ, លាវដីលីមិនមាំង រួចបង្ហិលខ្លួនដកដាវចេញហុចខ្នងទៅឲ្យឈីដីមានវិញគ្នាម ។

ញ្ញានសានឈរមើលមួយសន្ទុះ អត់ទ្រាំមិនបានក៏ទុបពោះសើចទន់ខ្លួន :

- លោកប្អូនទាំងពីរអើយ ! យើងដើរក្នុងពិភពគុនដូចជាគ្រប់ប្រកល្អកហើយ មិនដែលជួបប្រទះនឹងការសាកស្បង់ថ្មីដ៏ក្នុងរបៀបសិស្សគណខាងក្រុមគ្នំទឹកកកទេ ។ នេះជាគ្រាដំបូងដែលយើងបានទស្សនាការប្រកួតប្រជែង រវាងអ្នកក្លាហាននៃក្រុមបក្សដ៏ធំល្បីល្បាញក្នុងពិភពគុន ។ ហាសៗ...ពិតជាខុសប្លែកពីក្រុមបក្សនានាមែន !

ខណៈនោះយាយស៊ីស្រែកពិចាល :

- វាន់លី, ឯងចាប់នាយក្រុមនិងសិស្សច្បងទាំងអស់ទៅឃុំឃាំងកន្លែងណា ? ឆាប់ទៅដោះលែងពួកនោះមក !

ហុងវាន់លីតបដោយញ័រមាត់:

- ខ្ញុំបាទ ... ឥតដឹងរឿងនេះទេ, គ្រូមាណាវអ្នកចាត់ចែងការនេះទាំងអស់, ម៉េច...

យាយស៊ីសន្ទាប់:

- ដឹងក៏ដោយ, មិនដឹងក៏ដោយ ! បើមិនទៅដោះលែងអ្នកទាំងនោះទេ,យើងប្រហារឯងឥឡូវហ្នឹងគ្នាម !

វាន់លីសំពះផ្ដាមៗ:

- បាទៗ .. ចាំខ្ញុំទៅរកមើល ។

ពោលចប់គាត់បែរខ្នងរត់ចេញទៅ, តែចាងសានលើកដៃឃាត់ទាំងមុខញញឹម :

- លោកអាចកាន់តំណែងនាយក្រុមបានដែរមិនត្រូវចេញទៅណាទេ ។ រឿងអ្នកជាប់

ឃុំគិតអីចេះវិញ, នែ, ប្អូនខាក់ឯង ... (គាត់បន្ទុលសិស្សក្ដុំទឹកកកប្អូនខាក់) ឯងត្រូវទៅដោះលែងពួកជាប់ឃុំចេញទាំងអស់មក ! បើខុសតែម្នាក់, ក្បាលឯងនឹងក្លាយទៅជាដូច្នេះពុំខាន ៗ

ពោលផង តាំងសានលូកដៃចាប់ច្បាមសសរក្ដោងកណ្ដាលផ្ទះធុះមួយដើមធំ ដាច់សាច់ឈើពេញដៃផង . . .

វគ្គទី ៣៥

ព្រឹត្តិការណ៍ថ្មីទៀត

សេនាកោះឡុងមុ មកដល់ទីនេះប្រហែលពីរម៉ោងប៉ុណ្ណោះ, តាំងសានបញ្ចេញស្នាដៃពីរលើកឃើញសុទ្ធតែពូកែហួសវិស័យ គួរឲ្យកោតញញើត និង ស្ញប់ស្ញែងក្រៃលែង ។

សិស្សទាំងបួនភ័យញ័រខ្លួនទទ្រើកសម្លឹងមើលតាំងសានដែលកំពុងធ្វើដៃញ័រ ៗ ហាក់ចង់ស្ទុះមកច្បាមក្បាលខ្លួនកំទេចឲ្យដូចសសរផ្ទះដែរ ក៏ប្រញាប់ងក់ក្បាលឆ្លើយបាទ ៗ ហើយចាកចេញពីបន្ទប់អស់ទៅ ៗ

វ៉ែគ្រមាត្រកូលលាវ, ឈឹង, ឈីនិងលាងកំពុងខិតខំកាប់តាក់គ្នាយឺត ៗ មិនព្រមឈប់សោះ ៗ គេយល់ថាតាំងសាននិងលីសៃមានគំរិតយុទ្ធសិល្បៈខ្ពង់ខ្ពស់ម៉ឺង ៗ មិនមែនល្ងង់បណ្ដោយឲ្យពួកខ្លួនបន្លំក្លែកបានយូរទៀតទេ, ម្ល៉ោះហើយគេខំបញ្ចេញឫកពាធ្វើដូចវាយប្រហារយ៉ាងកាចសាហាវម្ដងវិញ ៗ

យាយស៊ីមើលយូរកឹតតែខឹងក្រោធខ្លាំងឡើងស្រែកគំហកៈ

- ស្មៀតដាវអំបល់យក៍ស្អីគ្មានត្រឹមត្រូវតាមក្បួនខ្នាតអីចឹង ? សមជាគុនដាវប្រចាំក្រុមក្ដុំទឹកកកដែរឬ ? កេរ្ដិ៍ឈ្មោះក្រុមក្ដុំទឹកកកត្រូវរលាយសាបសូន្យដោយសារពួកឯងកល់គ្នាអស់រលីងហើយ !

គាត់ងាកទៅរកស៊ុផាន:

- អាសិស្សចំណាប់ ! យកកាំបិតនេះទៅកាប់ដៃពួកវាម្នាក់ម្ដងមកឲ្យយាយភ្លាម !

ស៊ុផានមិនហ៊ានប្រកែក ដោយមានតាំងសាននិងលីសៃនៅទីនេះដែរ ក៏ទទួលកាំបិតពីគ្រូយារកាប់ឈឹងជីសេភ្លាម ៗ

គូប្រយុទ្ធទាំងបួនព្រួយយាយស៊ីប្រើក្មេង ឲ្យកាប់ដៃខ្លួនម្នាក់ដូច្នេះ គេយល់ថាមិនមែនជាលែងទេ, ម្ល៉ោះហើយកាលបើឃើញមាំណាពលើកកាំបិតកាប់ គេលើកដាវរង ដោយបញ្ចេញស្មៀតគុនដាវយ៉ាង

ប្រណីតប្រចាំក្រុមភ្នំទឹកកក ។ លាន់សានស្រែកសរសើរភ្លាម :

– ស្នៀតមួយនេះទើបត្រឹមត្រូវខ្លះ ។

ស៊ីផានពិចារណាក្នុងចិត្ត:

– បងធមិយើងតាំងពីស្គាល់កម្លាំងពាតុយើងស្រាប់ហើយ បើយើងបញ្ចេញអស់សមត្ថភាព រាយពួកនេះរលំអស់ទៅ ក្រែងគាត់ស្គាល់យើងផ្ទៃតតូចទេដឹង ? យើងត្រូវកូនខ្លួនធ្វើស៊ីផុងយី, ពោងប្រើស្នៀតជាវាងក្រុមភ្នំទឹកកកវិញទើបល្អ ។

មាណពតិតរយើញបែបនេះ ទើបលើកកាំបិតកាប់ពីចំហៀងតាមស្នៀតហូងត្រីក្ងាងទឹក ក្ងាងចំណោមស្នៀតគុនជាវក្រុមភ្នំទឹកកក ។ ឈ្មោះដីសេយើញនាយសំដែងស្នៀតធម្មតាពេក ក៏មិនស្រវាញ្ជើត, ត្រូវជាវការពារនូវនូវសំខាន់ភ្លាម ។ ប្រយុទ្ធគ្នាបានពីរបីស្នៀតទៀត ស៊ីផានលើកកាំបិតកាប់ផ្ទាល់ស្ពាន់គាត់ប៉ះ គាត់ស្រែកអួយធ្លើជាទប់មិនឈ្នះ បណ្តាយឲ្យចុងកាំបិតកាប់ត្រូវជើងមួយធ្លុតចេញណាមរ៉ាម ។ ឈ្មោះដីសេត្រូវតាវជាវរបាលតោលតោលឡើងថា :

– ក្មេងដំនាន់ក្រោយសុទ្ធតែខ្វាំងពួកតែងអស់ , ពួកចាស់ ! ស្ងាត់ការហើយ !

លាន់ដីដិនដឹងថាមាណពជាស៊ីផុងយីកំយារជាវចាក់ស្ពានាយភ្លាមត្រមាងជ្រៃ:

– អាចស្ត្រីងងឹតាចសាហាវត្រហើនណាស់, ស្ងប្ញ៉ូតែគ្ងួតាកំហ៊ានវាយឲ្យរបួសដែរ ។

គាត់ស្គាល់ស្នៀតគុនជាវស៊ីផានចូលស្ងាស់ស្ងាស់ស្រាប់, ប្ដូរស្នៀតចុះឡើងពីរបីដងក៏បណ្តាយឲ្យនាយសំដែងស្នៀតឈ្ងាស់ជាក់ជ្ងាច់ជ្ងាសលើដៃនូវគាត់ ហើយគាត់ធ្ងៀតស្រែកខ្លាំងៗថា:

–រ៉ាវរហើយ ! យើញទេអាចស្ត្រីងងឹរ:ជាប់ដៃយើងជាច់ម្ជាង !

បន្ទាប់ពីនោះឈ្មោះដីមានទ្រនិចណាវដ៏ល្ងីចូលប្រយុទ្ធជាមួយស៊ីផានមុនក្ដីបន្ទាប់គ្នា ហើយម្នាក់ៗ សុទ្ធតែប្រើកលល្ងីចបណ្តាយឲ្យចុងកាំបិតធ្ងួតត្រូវត្រង់ណោះត្រង់ណោះ ដើម្បីកេលសសុំចុះ ចាញ់ផ្ទាល់ជ្ងាយអស់ទៅ ។

ការប្រយុទ្ធលើកនេះឆាប់ចប់សព្វគ្រប់ដោយហេតុស៊ីផានគ្មានបំណងកាប់ដៃគេផង, ដោយត្រូវហាំងជ្ងួនចង់ចាញ់ជ្ងួចគ្នាផង, ជ ាតិសេសស៊ីផានប្រើសុទ្ធតែគុនជាវក្ងុងទឹកកកដែលទាយមិនចាន់ចេះស្ងាត់ ។ ហ្ជាយស៊ីយើញត្រូហ៊ាងជ្ងួនប្រយុទ្ធយកចាញ់ស៊ីផានជ្ងួចណ្ដែងក្ងេងជ្ងួចនេះ រ ិតតែក្ដៅក្រហាយស្រែកស្ងួ:

– ពួកឯងចាញ់ក្មេងនេះហើយ បានសេចក្ដីថាឯងយល់ព្រមឲ្យគេធ្វើនាយក្រុមជំនួសហើយឬ ?

ផនត្រកូលឈឹង, ឈី, លាវ និង លាងយល់ស្របគ្នាថា :

– លើកអាល្អិតចង្រៃនេះធ្វើនាយក្រុម បើដូចគេបញ្ជានាំទៅរកក្ដីស្លាប់នៅកោះឡូងមុជំនួសយើង ប៉ុណ្ណោះទេតើ, ហេតុអីក៏មិនព្រម ?

អ្នកទាំងប្អូនឆ្លើយព្រមគ្នា :

– លោកសេនាទាំងពីរបានបើកសិទ្ធិឲ្យយើងខ្ញុំប្រយុទ្ធគ្នាជ្រើសរើសនាយក្រុមថ្មីហើយ, ពួកយើងឲ្យតែគោរពតាមបញ្ជា, ទោះមិនព្រមក៏កើតដែរ, យើងខ្ញុំចាញ់គេហើយ គោរពផលខ្លួនចុះ ។

យាយស៊ីសួរបញ្ជាក់ទៀត :

– ពួកឯងសុខចិត្តចុះចាញ់ហើយ ?

ផុនទាំងប្អូនងក់ក្បាលពោលដំណាលគ្នា :

– បាទសុខចិត្តចាញ់ទាំងមាត់, ទាំងចិត្តមិនហ៊ានជំទាស់ឡើយ ។

គេពោលដូច្នេះមែន, តែក្នុងចិត្តនឹកសង្ស័យថា :

–ឲ្យតែសេនាទាំងពីរចេញផុតទៅ, ក្នុំទឹកកកនឹងក្លាយទៅជាទឹកដីយើងហើយ ! កញ្ចាស់ឯង និងអាខ្មោចនេះហ៊ានធ្វើអីយើង ?

ពេលនោះយាយស៊ីគំហក :

– បើព្រមចាញ់ហើយម៉េចមិនចូលទៅផ្ដំបង្គំលោកនាយក្រុមថ្មីភ្លាមឡើង, នៅចាំស្អីទៀត ?

ស្រាប់តែឮសម្រែកយ៉ាងគ្រេវគ្រោធពីក្រៅមកថា :

– នរណាជានាយក្រុមថ្មីនៃក្នុំទឹកកក ?

នេះជាសម្លេងអ្នកក្លាហានទិសឧត្ដរប៉ាយវ៉ាន់ផាន ។ បន្ទាប់មកឮស្នូរច្រវ៉ាក់អូសដីរាវៗហើយ មនុស្សប្រហែលដប់នាក់ដើរចូលមកដោយដៃនិងជើងសុទ្ធតែជាប់ខ្នោះនិងខ្សែច្រវ៉ាក់បន្តគ្នា ។ ប៉ាយវ៉ាន់ផានដើរមុខគេ, បន្ទាប់ពីនោះគឺប្អូនរួមគ្រូទាំងអស់ដែលទើបត្រឡប់ពីស្វែងរកស៊ីផុងយី មាន ចិនវ៉ាន់ផុង, ទីវ៉ាន់ជីន, វុនវ៉ាន់យី, ហូវ៉ាន់យាន, មិនវ៉ាន់ហូ, វ៉ូងវ៉ាន់យី និង ហូវ៉ាន់ជី ។

គ្រាន់តែក្រឡេកឃើញយាយស៊ីភ្លាម ប៉ាយវ៉ាន់ផានឧទាន :

–ម៉ែ, ម៉ែត្រឡប់មកវិញហើយ ?

Khmer Story Lovers

សម្លេងគាត់ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីត្រេកអរ ទើតរឭកនឹងគិតភ័យលាយឡំគ្នា ៗ មុននេះបន្តិច, ស៊ីផានឮហ្វុងវ៉ាន់លីហៅយាយស៊ីថា «អ្នកគ្រូ» នាយស្មានបានខ្លះៗថា យាយស៊ីជាភរិយាប៉ាយដឺតាយ, ពេលនេះឮប៉ាយវ៉ាន់ផានស្រែកហៅម៉ែៗ ទើបនាយអស់សង្ស័យ ប៉ុន្តែនាយគិតមិនលេចត្រង់យាយស៊ីបង្កើតក្រុមព្រះអាទិត្យធ្វើអីទៀត បើគាត់ជានាយក្រុមក្ដុំទឹកកកស្រាប់ហើយនោះ ?

នាយនឹកដល់យាយស៊ីបង្អាប់គុនដាវក្រុមក្ដុំទឹកកក ថែមទាំងប្រាប់ថាគុនកាំបិតខាងក្រុមព្រះអាទិត្យត្រូវតែឈ្នះគុនដាវក្រុមក្ដុំទឹកកកផង ៗ

ពេលនោះអាស៊ីវស្ទុះទៅជិតប៉ាយវ៉ាន់ផានស្រែកហៅ ពុក ! ប៉ាយវ៉ាន់ផានពោលដោយរំភើបចិត្ត:

-អាស៊ីវកូនស្រី ! ...កូន.. .ឥតស្លាប់ទេឬ ?

យាយស៊ីឆ្លើយទាំងសោះកក្រោះថា:

- វាមិនទាន់ស្លាប់ទេ ! ហ៊ឺះ ! គ្មាននរណាកំសាកដូចឯង ដេកសម្រក់ទឹកភ្នែកទឹកសម្បោរដូចកូនក្មេង ឥឡូវហ៊ានហៅអញថាម៉ែទៀតផងឬ...? យើងក្តៅណាស់ចង់តែបោកក្បាលសម្លាប់ទេ, មានកូនចំកួតដូចឯងគួរខ្មាសគេណាស់ ៗ ឪពុកត្រូវគេចាប់ឃុំហើយខ្លួនឯងពាក់កំណាត់ដែករណែងរណោងទៀត !. ល្អមើលមែន, អស្ចារ្យមែន ! ពេលនេះឯងក្លាយទៅជាអ្នកកំសាកទិសឧត្តរវិញហើយ អាពោលម្សៀតខាងក្ដុំទឹកកក ! ចាស់ក៏ឆ្កួត, ក្មេងក៏ឆ្កួត, សុទ្ធតែឆ្កួតទាំងអស់, គួរផ្លាស់ឈ្មោះជាក្រុមចំកួតវិញប្រហែលពីរោះជាង ៗ

ប៉ាយវ៉ាន់ផានរង់ចាំឲ្យម្តាយដេរស្តីអស់ចិត្តទើបឆ្លើយតបដោយសម្រួល :

-ម៉ែអើយ ! កូននិងប្អូនរួមគ្រូទាំងអស់មិនមែនត្រូវជាប់ឃុំដោយសារវិជ្ជាអន់ខ្សោយទេ ! គឺមកពីពួកអស់នេះរួមគំនិតក្បត់លោកពុក, ក្លែងធ្វើលោកពុកគ្រលុំផ្ទួយបោកបញ្ឆោតរូបកូនទេតើ !

យាយស៊ីស្រែកសន្ធាប់ :

-យើស ! អាកូន ! ល្ងង់ ... ភ្លើភ្លើ ... ប្រទុំអ្នកដទៃទៅក្រែងគេជឿខ្លះ, ពេលនេះប្រទុំប៉ះលើឪពុកឯង, តើឯងហ៊ានរស់ជាមនុស្សដល់ណាទៀត ?

ប៉ាយវ៉ាន់ផានធ្លាប់ត្រូវម្តាយដេរស្តីវាយតប់តាំងពីតូចមកមែន តែពេលនេះ ម្តាយស្តីបន្ទោសចំពោះមុខសិស្សទាំងអស់គាត់មានការអៀនខ្មាស់ដែរ តែគាត់លើកទុកមួយអន្លើ សាកសួរសុខទុក្ខឪពុកវិញ:

- ម៉ែ ... ពុកសុខសប្បាយដែរឬ ?

យាយស៊ីស្រែកតប:

– បើអ្នកចំណូតមិនដឹងកញ្ជាស់ចំណូតស្រាប់ឬស្រស់ម៉ោចក៏ស្ងួតយើង, ស្មានយើងដឹងជាងឯងឬ 'កញ្ជាស់នោះស្ងួតក្នុងលោកធ្វើអីទៀតនាំតែខ្ជាសខ្ចោច ? បើបណ្តាយឲ្យប្អូនៗនិងសិស្សចាប់ឃ្ញុំជូចកណ្តុរ ? ណ្ហើយ ! កុំត្រជរស . . . គួរស្រាប់ឲ្យផុតពីមុខព័ត៌មានយើងធាប់ៗទៅ !

ចាស់ជ្រាន់ជានដឹងថាមុតគ្រាន់តែត្រូវពួកកូតឃ្ញុំ ក៏ត្រេកអរក្នុងចិត្តណាស់ពោលថា:

– សាធុ ! សាធុ ! លោកពុកសុខសប្បាយនៅទៀយទេ !

យាយស៊ីស្រែកចំអកវិញ :

– សុខសប្បាយធ្លុត !

មាត់គាត់ផ្ទេរស្តីមែន តែក្នុងចិត្តព្រួយបារម្ភចំពោះសុខទុក្ខស្វាមីផ្ទេរ ទើបងាកសួរពួកឈ្មឹងជីសេ:

– ពួកឯងចាប់លោកតាឃ្ញុំទុកកន្លែងណា , ម៉ោចមិនធាប់ទៅដោះលែងគាត់មក ?

ឈ្មឹងជីសេតបយ៉ាងប្រញាប់ :

– លោកបងចិត្តខ្លាំងណាស់, គ្មានអ្នកណាហ៊ានទៅជិតគាត់ទេ, បើហ៊ានទៅគាត់សម្លាប់ចោលភ្លាម ។

យាយស៊ីរ៉ាយកំហឹងបន្ទិចពោលថា :

– ល្អ ! ល្អ ! កញ្ជាស់ចំណូតនោះ ស្មានថាខ្លួនមានតម្រិះខ្ពង់ខ្ពស់លើសលប់ក្នុងពិភពលោកវាយឫកក្រអឹតក្រទមពេកណាស់, ឲ្យគាត់ដឹងទុក្ខខ្លះទើបយុត្តិធម៌ ។

លីសៃឈរស្តាប់យាយស៊ីផ្ទេរតាំងចាស់តាំងក្មេងមួយសន្ទុះធំមិនចេះផ្អែតសោះក៏ទ្ធៀតសួរ:

–លោកយាយ, អ្នកណាទៅជានាយក្រុមចំណូត ?

យាយស៊ីគ្រាកភ្នែតផ្ទេតម្រង់មកលើកដៃចង្អុលមុខលីសៃ :

–ក្រុមចំណូតនេះមិនមែនជាឈ្មោះសម្រាប់ឯងនិយាយលេងផ្ទ្ចាសផ្ទ្ចាសទេ ! យើងផ្ទេរប្តី, ផ្ទេរកូន, ឯងជាស្តីផ្ទេរហ៊ានពោលពាក្យប្រមាថក្រុមកូនចិតកកយើង ? ម៉ោឯងតូចតែខ្លាំងក្លាមែន ចេញមកសម្លាប់ប្ជូបយើងចោលទៅ, កុំស្មានថាអាចហ៊ានមាត់ផ្ទេរគេផ្ទ្ចាសផ្ទ្ចាសបានទៅចំពោះមុខយើងណា !

អ្នកចាំងអស់ពួយាយស៊ីផ្ទេស្ដីលីសៃញ៉ាត ។ គេបែកញ្ញើសជាតខ្លួនកំយន្ទ្ចត់ដំនួសយាយស៊ីដោយនឹកថា :

Khmer Story Lovers

- លីលីសៀ ១ដងវាយប្រយុទ្ធភ្លាមៗ, យាយស៊ីចាស់ជាគេចមិនផុតពីមរណៈទេ ។

ស៊ីផានតស៊ូដៃស្ទុះកែតៗឈរពាំងមុខយាយស៊ីភ្លាមខ្វាចលីសៀវាយប្រហារ, ចាំយាន់ជានជាប់ខ្នោះដៃផើង បុកគោះកឹប ១ ...

ប៉ុន្តែលីសៀសើចញញឹមពោលយ៉ាងគោរពថា :

- បាន, សុខចិត្តចាត់ទុកថាខ្ញុំនិយាយខុសទៅចុះ, សូមលោកស្រីចាំយកតស៊ូ ! តើអ្នកណាជានាយក្រុមកុំទឹកកក ?

យាយស៊ីចង្អុលស៊ីផាន :

- មាណពនេះវាយឈ្នះពួកក្បត់ត្រកូលឈឹង, ណី, លាវនិងលាងហើយតើ ! ពួកវាសុខចិត្តលើកអាតូចនេះធ្វើនាយក្រុម, តើនៅសល់នរណាមិនព្រមដែរ ?

ចាំយាន់ជានលើកដៃជាប់ខ្នោះស្រែកតវ៉ា :

- កូនមិនសុខចិត្តចាញ់ទេ ! សុំសាកល្បងនឹងវាម្តង ។

យាយស៊ីស្រែកបញ្ជា :

- ល្អ ! ទៅស្រាយខ្នោះដៃ ខ្នោះជើងឲ្យគេភ្លាម !

លាវដីលីងាកមើលមុខឈឹងដឹងសៃ ហើយងាកទៅដល់លាងដីជនដោយពិចារណាក្នុងចិត្ត :

- បើដោះលែងសិស្សឆ្លងអស់នេះចាស់ជាគ្មានផ្លូវបង្ក្រាបវិញទេ ។ ពួកយើងតាំងបួនរួមគ្នាប្រព្រឹត្តអំពើក្បត់ជ្រុលហួសទៅហើយ ប្រហែលគេចមិនផុតពីក្តីស្លាប់ឡើយ ។ ប៉ុន្តែពេលនេះប្រកែកមិនបានទេ ។

លាវដីលីធ្វើយ :

-ឯងធ្លាប់ទទួលបរាជ័យដោយសារស្នាដៃយើងរួចហើយ, បើយើងព្រមចុះចាញ់គេហើយ, ម្តេចឯងនៅតំណាស់ ?

ចាំយាន់ជានស្រែកដេតបវិញ :

-អាមេក្បត់ឯងនេះ ! យើងចង់តែស៊ីសាច់ហុតឈាមឯងតាំងរស់ មិនឲ្យស្រាក់ដល់ដីផងទេ, ម្តេចទៅហ៊ានថាយើងធ្លាប់ចាញ់ឯង ? អំពើចោកគាបរបស់ឯងធ្វើឲ្យយើងខ្ជាសអៀនណាស់, ពុំចេញមុខតវ៉ាទៀតនោះ !

ត្បិតលាវដីលីនេះជាដីដែលកូនបង្ខំផ្ទៅស្លាកតាប៉ាយ ដេកដណ្ដប់ភ្លយធ្វើចាំប៉ាយវាន់ជានដើម្បីចាប់គាត់យកទៅឃុំ ។ ក្នុងចំណោមសិស្សច្បងដែលនាំគ្នាទៅស្ទូងកចាប់ស៊ីផុងយីនោះ, ប៉ាយវាន់ជានខ្ចាំងតូកែជាងគេ ត្រូវប្រើកលល្បិចថ្មកចាបបន្ដិចទើបចាប់ចាន ។ អ្នកដទៃទៀតចាញ់កលគេ ឬ ចាញ់សម្ងួតគេជាប់ឃុំជាមួយគ្នាគ្មានសល់ម្នាក់ឡើយ ។ ព្រោះហេតុនេះហើយ ទើបប៉ាយវាន់ជានឃើញមុខលាវដីលីខឹងចង់ស្ទុះទៅស៊ីសាច់ចាងស់ ។

លាវដីលីនៅតែសើចញ្ចឹម :-

– បើឯងមិនចាញ់យើងទេ ម្ដេចក៏ជាប់ខ្ទោះចាងដែលចាងដើង ? យើងឥតចានប្រើអាវុធសម្ងាត់ឬថ្នាំពុលទេណា !

លីសៀស្រែកឃាត់ :

– ពួកឯងជជែកគ្នាមិនចេះផ្អែតសោះហ្ន ! ម្ដេចមិនបណ្ដាច់ខ្ទោះដែកនេះប្រយុទ្ធគ្នាម្ដងទៀតវិញ ?

លាវដីលីញ្ញាក, លីសៀកញ្ជក់ជាវពីដៃគាត់លាស់ជ្រីតៗ . . . ជួនដង, ខ្ទោះដែកបូតពីដៃនិងដើងប៉ាយវាន់ជានជ្រុះអស់លើង ក្នុងមួយប៉ប្រិចភ្នែក ។ ខ្ទោះនេះសុទ្ធសឹងធ្វើពីដែកថែបជាប់ណាស់ រីជាវជាអាវុធធម្ងតាសោះតែលីសៀបញ្ជូនកម្ចាំងកាយច្រើនណាស់ទើបជាប់ស្ដ្រូល ។ ជួបគេកាត់ទៅហ្ន ជាពិសេសលីសៀចេះប៉ាន់ក្ដាំ មិនធ្វើឲ្យបាកស្ដ្រកដៃ និងដើងប៉ាយវាន់ជានបន្ដិចសោះ ។ មនុស្សព្រាប់ឃើញស្ថានដែលនាគ្រោះឡើងមុតពួកអស្ចារ្យបែបនេះ ក៏ស្រែកហ៊ោកងរំពង អ្នកខ្លះចង់យកចិត្ដលីសៀ១ចំពងសម្ងងស្រែកហ៊ោយ៉ាងយូរផង ។

ប៉ាយវាន់ជានក្ដាប់អ្ងតក្ដែងក្ដាងតុនជាវប្រចាំក្រុមកុំទឹកកកមិនសូវចុះចាញ់អ្នកណា, ពេលនេះគ្រាមិនបានកំពោលសរសើរ :

– អស្ចារ្យ ! អស្ចារ្យមែន !

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះមានសិស្សច្បងមួយរូបដើរចេញមកប្រគល់ជាវឲ្យគាត់ ។ ប៉ុន្ដែវាន់ជានស្ពោះទឹកមាត់ធ្លាយ ! ដាក់មុខសិស្សហើយលើកដើងចាត់ប៉ុងខ្ជាតទៅក្រោយ ដោះបញ្ជូនទៅថា :

– អាកូត !

ត្បិតគាត់ចាត់ទុកសិស្សច្បងណាដែលមិនជាប់ឃុំជាដែលជើងពួកកូតដែរ ។ អាស៊ីវស្រែកហៅពុក ! ហើយតាមកហុចជាវឲ្យ១ពុកភ្ជាម ។ ប៉ាយវាន់ជានទទួលដោយញញឹម:

- កូនស្រី !

ច្រើនឆ្នាំមកហើយដែលប៉ាយវ៉ាន់ដានព្រួយចិត្តនឹករឭកម្តាយនិងកូនស្រីរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ពេលនេះឃើញអ្នកទាំងពីរត្រឡប់មកវិញដោយសុខសាន្តគាត់រីករាយក្នុងចិត្តណាស់ ។ តែភ្លាមនោះគាត់ងាកមុខចេញពីអាស៊ីវ៉ៃប្រែទឹកមុខកាចសាហាវដេះហិង្សា តាមពន្លឺភ្នែកសំដៅទៅរកលាវជីលី:

- ឯងជាជនក្បត់ដែលមាននរណាមុកដាក់ជាចាស់ទុំទៀតហើយ, ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន !

ពោលចប់ហោវដាវចាក់រឹប ! លីសៃបិឆ្វិលថ្វីដាវរង់យ៉ាងស្រាល រួចហុចដាវទៅឲ្យលាវជីលីវិញ ។ អ្នកទាំងពីរចាប់ប្រយុទ្ធមែនទែនយកឈ្នះចាញ់, យកមុខយកមាត់រៀងខ្លួន, មិនមែនបោកប្រាសដូចកាលប្រយុទ្ធគ្នាប្អូននាក់មុននោះទេ ។ ក្នុងចំណោមសិស្សធំនាទីមួយប្អូននាក់ លាវជីលីខ្លាំងគ្រាន់បើជាងគេតែគាត់យល់ថាគាត់សុខចិត្តបរាជ័យស៊ីផុងយីទៅហើយ គ្មានត្រូវការយកឈ្នះប៉ាយវ៉ាន់ដានធ្វើនាយក្រុមទេ គ្រាន់តែវាយផ្តួលប៉ាយវ៉ាន់ដានប៉ុណ្ណោះជាការស្រេច ។

ស៊ីផុងយីនៅតែឈ្នះ, នៅតែធ្វើនាយក្រុមវ៉ូចស្លាបឯកោះឡុងមុជទួសគេដដែល ។

លាវជីលីនឹកទៀតថា :

- ប៉ាយវ៉ាន់ដានមិនអន់ជាងយើងប៉ុន្មានទេ, គោងប្រុងស្មារតីឲ្យមែនទែនប្រយ័ត្នមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត ។ បើយើងសម្លាប់វាបាន, ក្នុងកកកទាំងមូលធ្លាក់ក្នុងកណ្តាប់ដៃយើងហើយ ។ ឲ្យអាស៊ីផុងយីធ្វើនាយក្រុមក្រៅបញ្ជីចុះ, រង់ចាំឲ្យតែការ៉សាននិងលីសៃទៅបាត់យើងនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលវាប្រាប់ថាកោះឡុងមុនៅឆ្ងាយណាស់ គោងចេញដំណើរពីឥឡូវទើបមិនហួសថ្ងៃសន្យា ។

លាវជីលីសម្រេចចិត្តស្រេចបាច់ហើយ ទើបមានកម្លាំងព្រឹស បញ្ចេញស្នៀតគុនដាវវិសេសៗវាយលុកយ៉ាងកាចសាហាវ ។

ប៉ាយវ៉ាន់ដានបង់សងសឹកគុំនុំថ្មីៗផង កំខំវាយសងវិញឥតសំចៃដៃ ។ គាត់មិនបានអត់ធ្មត់បេះតែវាយហើយវាយទៀត ដល់ស្នៀតទីសាមសិបគាត់យោរដាវចាក់លាវជីលីអស់ទំហឹង ។ លាវជីលីផ្ទៀងខ្លួនគេចផុត ចាក់សងវិញព្រោក! ដាច់ដៃការប៉ាយវ៉ាន់ដានមួយជុំ ។

អាស៊ីវ៉ៃស្រែកយ៉ាងដោយតក់ស្លុត, យាយស៊ីស្រែកដែរ :

- យី ! កូនកំព្រាល់លីលាដូចឥពុកបេះបិតម៉្លេះ ? ។ កញ្ចាស់ចំកួតនេះបង្កើតកូនមកគ្មានបានការអីសោះ !

ប៉ាយវ៉ាន់ផានក៏យល់ផងឆ្លាស់ផងកាន់តែរឹតរក្សាអារម្មណ៍លើសមុន ។ លាវជីលីត្រេកអរក្នុងចិត្តណាស់, ស្រែកខ្លាំងថា :

– យើងប្រាប់រួចហើយថាឯងធ្លាប់បានជ័យដោយសារស្នាដៃយើង, ម៉េចឯងមិនព្រមជឿ ?

លាវជីលីពោលញុះញង់កំដៅចិត្តប៉ាយវ៉ាន់ផានឲ្យខឹង នឹងអាលរែកខ្វែកអារម្មណ៍ហុចឱកាសឲ្យខ្លួនយកជ័យជំនះ ។ ប៉ុន្តែប៉ាយវ៉ាន់ផានចេញដើរផ្សងព្រេងច្រើនជាងស្គាល់ឧបសគ្គនិងការពិសោធន៍ច្រើន, គាត់ការពារខ្លួនបន្តិចមានកលល្បិចរឹតតែច្រើន ឮគេពោលចំអកគាត់ក្មាក់កទ្រាក់ នឹកឃើញកំហុសផ្ទាល់ខ្លួន ម្ល៉ោះហើយលាវជីលីស្ងាត់ខុសស្រឡះ ។ ប៉ាយវ៉ាន់ផានចំសំដែងស្នៀតការពារច្រើនជាងស្នៀតវាយលុក, បានមួយស្របក់ឆាកប្រយុទ្ធប៉ះស៊ើវិញភ្លាម ។

បន្ទាប់មកអ្នកក្លាហានទាំងសងខាងត្រូវដាវញាប់ស្មើប្រើស្នៀតកាចសាហាវ បន្ទំលាវជីលីឲ្យពត់ក្រឡឹងតាមសន្ទុះដាវតែមាត់ស្រែកចំអកមិនឈប់ ។ ក្នុងពេលដាវសព្រាតៗនោះ គេឮប៉ាយវ៉ាន់ផានស្រែកខ្លួចហើយបង្វិលដាវពាក់ឈិបៗបីដងផ្ទួនគ្នា ។ ផល់ដាវទីបួនគេឮលាវជីលីស្រែកថ្ងូរយ៉ាងអាណោចអាធ័ម មើលទៅឃើញជើងឆ្វេងបាក់មួយកំណាត់ត្រឹមជង្គង់ធ្លាក់លើថ្លុកឈាម ។

ប៉ាយវ៉ាន់ផានលើកដាវចង្អុលឈឹងជីសេម្តង :

– ដល់វេនឯងហើយ, ចូលមក !

ផ្លែដាវគាត់នៅញ័រ, ឈាមស្រក់តក់ៗលើកំរាលថ្ម ។ ឈឹងជីសេមុខស្លេកស្លាំង, ស្ទាបដងដាវនៅស្ងៀម ។ លុះស្ងប់ងប៉ាយវ៉ាន់ផានមួយសន្ទុះទើបឆ្លើយ:

– បើឯងចង់ធ្វើចាយក្រុមណាស់, ធ្វើទៅចុះ ! យើងមិនដណ្តើមទេ ។

ប៉ាយវ៉ាន់ផានក្រោធក្រោកឈឺងជីមាននិងលាងជីជានទៀត ។ ជនទាំងពីរត្រូវក្បាលព្រមគ្នា ។

ខណៈនោះយាយស៊ីស្រែកថា :

– គ្រាន់តែឈ្នះជនក្បត់មួយក្តាប់តូចកុំអាលអួតក្អេងក្អាងអី !

គាត់ចង្អុលស៊ីផានពោលថា :

– សិស្សចំណាប់ទៅសាកល្បងនឹងវាលមើល ? តើនរណាពូកែ, សិស្សកញ្ចាស់ចំកួតឈ្នះ ឬសិស្សយើង ?

Khmer Story Lovers

-អ្នកកាលគ្នាតើតការរៀនធ្លាប់ជណ្តើនសួរថា :

-ស៊ីផុនយ៉ាងសិស្សហ្នឹងវង់លីតើ ! ម្តេចយាយស៊ីថាសិស្សគាត់ទៅវិញ ?

យាយស៊ីគំហកឲ្យមាណាតទៀត :

-ចូលឲ្យឆាប់ទៅ ហើយប្រើកាំបិតកុំប្រើជាវត្រោះគុនជាវកញ្ជាស់នេះវង់ខ្ចាយណាស់ ចាញ់គុនកាំបិតយើងដូចមេយនិងដ៏ ។

ស៊ីផនានគ្មានចង់សាកល្បងយុទ្ធសិល្ប:ជាមួយចាំ"យវង់ជានឡើយ ព្រោះនាយនឹកថាគាត់ត្រូវជាវ៉ាពុកគ្ងស៊ីវ តែបើនាយហ៊ានដាស់ ចាងសានទ្ធិងសីសៃដ៏ងរឿងភ្លាម ម្ចាំ"ះហើយនាយកាន់កាំបិតសំយុងចុះឈរឆ្ងាងនៅមុខយាយស៊ី ។ ជួនចាស់គំហក ៖

-អម្ហាញ់មិញ្ញាយើងនិយាយគ្នាថាម្តេច, ឯងភ្លេចហើយឬ ? ឯងត្រូវបំពេញកិច្ចមួយឲ្យយើងទើបបំណងឯងបានសម្រេច ។ រីកិច្ចនេះគឺយើងតម្រូវឯងវាយសិស្សកញ្ជាស់ចំកួតឲ្យជួល, បើឯងចាញ់វ, ឯងត្រូវចៀសចេញពីមុខយើងយ៉ាងឆាប់រហ័សហើយឈប់មកវល់ទ្ធិងអាស៊ីវទៀត !

ស៊ីផនានបុកនោះភ្ជាប់ឆ្លើយថា :

-ទ ! អ្នកគ្រូឲ្យយើងវាយយកឈ្នះលើកូនគាត់តើ ! រឿងនេះពិតជាចំឡែកមែន !

ចំណែកអ្នកឯទៀតយល់ឃើញឆ្ងាយថា :

- យាយស៊ីចង់ឲ្យអាចម្រ៉ាស៊ីផុនយ៉ាងធ្វើនាយក្រមដើម្បីទៅស្វាប់ឯកោះឡូងមុជនួសកូនប្រុសគាត់ដែរតើ !

ឯរឿងពិតក្ងងណាមិកុំចាំងនេះ, មានតែចាំ"យវង់ជានទ្ធិងអាស៊ីវទេ ដែលយល់គោលបំណងយាយស៊ី ។ ឥឡូវចាំ"យដ៏ចាយនិងយាយស៊ីជាស្វាមីកវិយាសុទ្ធតែមានចិត្តមានះចង់យកឈ្នះ រឿងខ្ជូនតាំងពីដើមមក ។ តាំងពីជួបប្រសពួកគ្នាមក, យាយស៊ីតែងតែមានមាត់សង្ឆ:ចិត្តលើកស្ទែង កំហុសឲ្យស្វាមីរហូត, តែក្ងងត្រូវគាត់មានកំហឹងពុះពារអស់ចំតែថ្ងៃត្រូវឆ្ងាយប៉ុណ្ណោះ ។

មិនយូរប៉ុន្មាន មានរឿងស៊ីផុនយ៉ាងលោកវ្ងមកាយអាស៊ីវ ហើយមិនបានសម្រេច, លោកតាចាំ"យដ៏ចាយចិត្តខ្ជាំងនឹងក្រវ:ក្រាន មិនត្រឹមតែកាប់ដៃហ្នឹងវង់លីមានចោលទេ, ថែមទាំងទះកំផ្ចៀងយាយស៊ីមួយដៃទៀតផង ។

ថ្ងៃនោះយាយស៊ីទ្ធិងសងឆ្ងាយគ្ងង ចុះចេញពីភ្ជុំកកកក្ងមមួយរំពេច ។

ថ្ងៃនេះគាត់ត្រូវឃ្លាមកវិញហើយ, តែរឿងតាប៉ាយនៃកុំផ្ទៀងមួយដែគាត់មិនចាន់ក្ងេចទេ្ធយ ទើបបើកមាត់ដំបូងគាត់ផ្ទេរកញ្ចាស់ចំកួតបែបហ្នឹង ។

ចំណែកប៉ាយដីចាយវិញគាត់អាងយុទ្ធសិល្ប:ទ្ធាំងពួកតែលើសតេតតទ្ធីរវាល់ទ្ធីងយាយស៊ី រ៉ាត់ចោលទ្ធេយ ។ ការនេះធ្វើឲ្យយាយស៊ីយ៉ីចិត្តគ្ងុតគ្ងុតប្ដេជ្ញាចិត្ដថាត្រូវជ្រើសរើសសិស្សម្នាក់ ឲ្ដាត់ឲ្យចេះស្ដាត់ល្ដមវាយឈ្នះកូនប្ដ្ីសឆ្ដាត់ក៏ដូចឈ្នះសិស្ស ប៉ាយដីចាយដែរ ។ យាយស៊ីចង់ឈ្នះស្ដាមីជាជាប់ខាត ។

ប៉ុន្ដែប៉ាយវាន់ជានមិនបានដឹងថាស៊ីផ្ដានជាសិស្ស ម្ដាយគាត់ទេ, មានតែអ្ដ្ីស៊ីវជាកូនស្ដ្ីគាត់ទើបដឹងរឿង ។

ប៉ាយវាន់ជានសម្ងឹងសម្លក់ស៊ីផ្ដាន ដោយស្ដ្ីប់ខ្ដ្ីមនិងគ្ងាន់ក្ងាញ់ជាទីបំផុត ។

យាយស៊ីគ្ងាំមិនបានស្ដ្ីកសំឡ្ងុតទ្ធៀត:

– ឯងមើលតាយ៉ាកឬយ៉ាងម៉ាច ? យ៉ាវបុរសនេះជាសិស្ស យើងណា ! យើងបានអប់រ៉ាមឆ្ដ្ាត់ឆ្ដ្ាញ ចេះស្ដាត់ដ៏ងាញ់ហើយ, ឯងត្រូវស្ដ្ាកល្ដ្ាងថ្ដ្ីដែជាមួយវាលមើលសិន ។ យើងឯងឈ្នះយើងទ្ធុកជាក់ កញ្ចាស់ចំកួតជាគ្ងួ ឯងថា "ពួកគ្ងាន់ម៉ាមៅ, តែប្ដ្ីតួ ឯងចាញ់ វាដោយសារគ្ងុនកាំមិនវិញ... ហ៊ុ... អ្ដ្ីស៊ីវត្ដ្ីវធ្ដ្ីប្ដ្ាន ! ...

ប៉ាយវាន់ជានក្ងាក ក្ដ្ាញ :

– ម៉ែ... មិនកើតទេ ។ អ្ដ្ីស៊ីវមានត្ដ្ីវ ជាមួយ អ្ដ្ីនេះ ! ...

យាយស៊ីផ្ទុះ ! ...

–ម៉ែ... ! ...

ប៉ាយ... ! ...

–ម៉ែ... ! ...

Khmer Story Lovers